

R O Z S U D O K
V M E N E S L O V E N S K E J R E P U B L I K Y

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Eleny Závadskej a členiek senátu JUDr. Aleny Poláčkovej, PhD. a JUDr. Marianny Reiffovej, v právnej veci navrhovateľky **M. H.**, bytom v Š., ul. J. W. č. X., proti odporkyni **Sociálnej poisťovni v Bratislave**, Ul. 29. augusta č. 8, o invalidný dôchodok, o odvolaní navrhovateľky proti rozsudku Krajského súdu v Košiciach zo 4. septembra 2008, č. k. 6Sd /142/2007 – 16, takto

r o z h o d o l :

Najvyšší súd Slovenskej republiky rozsudok Krajského súdu v Košiciach zo 4. septembra 2008, č. k. 6Sd /142/2007 – 16, **p o t v r d z u j e.**

Účastníkom náhradu trov odvolacieho konania **nepriznáva.**

O d ô v o d n e n i e :

Krajský súd v Košiciach rozsudkom zo 4. septembra 2008, č.k. 6Sd /142/2007 – 16, potvrdil rozhodnutie odporkyne z 24. júla 2007 číslo X. ktorým podľa § 112 ods. 4 a § 263 ods. 1 zákona č. 461/2003 Z. z. o sociálnom poistení v znení neskorších zákonov (ďalej len „zákon o sociálnom poistení“) a podľa § 37 ods. 3 písm. b) zákona č. 100/1988 Zb. o sociálnom zabezpečení v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o sociálnom zabezpečení“) uvoľnila navrhovateľke výplatu čiastočného invalidného dôchodku s odôvodnením, že jej činnosť zamestnankyne nemá po 31. júli 2006 vplyv na nárok na výplatu čiastočného invalidného dôchodku. K žiadosti navrhovateľky o priznanie invalidného

dôchodku odporkyňa poukázala na závery posudku posudkového lekára sociálneho poistenia z ktorých vyplýva, že navrhovateľka nie je invalidná, ale je naďalej čiastočne invalidná, a preto jej od 1. augusta 2006 patrí čiastočný invalidný dôchodok vrátane zvýšení podľa príslušných právnych predpisov. Po vykonanom dokazovaní krajský súd dospel k záveru, že rozhodnutie odporkyne je vecne správne.

Proti rozsudku súdu prvého stupňa podala včas odvolanie navrhovateľka. Nesúhlasila so zhodnotením svojho zdravotného stavu tak, ako bolo uvedené v rozhodnutí krajského súdu a tvrdila, že jej stav sa neustále zhoršuje a znemožňuje jej viesť plnohodnotný pracovný ako aj súkromný život. Na podporu svojho tvrdenia doložila lekársku správu z 13. októbra 2008.

Odporkyňa žiadala napadnuté rozhodnutie krajského súdu ako vecne správne potvrdiť.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd odvolací podľa § 250s v spojení s § 246c Občianskeho súdneho poriadku (ďalej len „OSP“) preskúmal napadnutý rozsudok súdu prvého stupňa spolu s konaním, ktoré mu predchádzalo a dospel k záveru, že odvolaniu navrhovateľky nie je možné vyhovieť.

Podľa § 112 ods. 4 zákona o sociálnom poistení výplata dávky sa zastaví, uvoľní alebo sa dávka vypláca v nižšej sume alebo vo vyššej sume, ak sa zmenia skutočnosti rozhodujúce na nárok na výplatu dávky.

Podľa § 263 ods. 1 zákona o sociálnom poistení, invalidný dôchodok a čiastočný invalidný dôchodok, ktoré boli priznané podľa predpisov účinných pred 1. januárom 2004, sa považujú po 31. decembri 2003 za invalidný dôchodok podľa tohto zákona v sume, v akej patrili k 31. decembru 2003 a vyplácajú sa aj po tomto dni za podmienok ustanovených predpismi účinnými do 31. decembra 2003, ak tento zákon neustanovuje inak. Ak poberateľ invalidného dôchodku podľa prvej vety vykonáva činnosť zamestnanca, práce na základe dohôd o prácach vykonávaných mimo pracovného pomeru alebo činnosť povinne nemocensky poistenej a povinne dôchodkovo poistenej samostatne zárobkovo činnnej osoby, výkon týchto činností alebo prác nemá po 31. júli 2006 vplyv na nárok na výplatu invalidného dôchodku.

Podľa § 37 ods. 3 písm. b) zákona o sociálnom zabezpečení občan je čiastočne invalidný, ak pre dlhodobu nepriaznivý zdravotný stav je schopný vykonávať doterajšie alebo iné sústavné zamestnanie len za osobitne uľahčených pracovných podmienok, ktoré ustanoví Ministerstvo práce, sociálnych vecí a rodiny Slovenskej republiky všeobecne záväzným právnym predpisom.

Zdravotný stav navrhovateľky posúdila 29. marca 2007 a 25. októbra 2007 MUDr. V. M., posudková lekárka Sociálnej poisťovne, pobočky v S. Zo záverov jej posudku, ktorý bol vypracovaný po osobnom vyšetrení navrhovateľky a na základe pripojenej zdravotnej dokumentácie vyplýva, že navrhovateľka nie je invalidná podľa § 29 ods. 3 zákona o sociálnom zabezpečení, ale je naďalej čiastočne invalidná podľa § 37 ods. 3 písm. b) tohto zákona, lebo pre dlhodobu nepriaznivý zdravotný stav je schopná vykonávať doterajšie alebo iné sústavné zamestnanie len za osobitne uľahčených pracovných podmienok. Hoci zistené ochorenie navrhovateľky (nefunkčnosť močového mechúra) jej sťažuje pracovnú realizáciu, nebráni jej naďalej vykonávať prácu odborného technika v očnej optike.

K rovnakému záveru dospel vo svojom posudku z 3. decembra 2007 aj MUDr. J. B., posudkový lekár Sociálnej poisťovne - ústredia v Bratislave, so sídlom v P. ktorý tiež zistil, že navrhovateľka nie je invalidná podľa § 29 ods. 3 zákona o sociálnom zabezpečení, ale je naďalej čiastočne invalidná podľa § 37 ods. 3 písm. b) zákona o sociálnom zabezpečení, lebo pre dlhodobu nepriaznivý zdravotný stav je schopná vykonávať doterajšie alebo iné sústavné zamestnanie len za osobitne uľahčených pracovných podmienok.

Tento záver vyplýva aj z lekárskeho posudku zo 7. júla 2008, ktorý vypracovali MUDr. J. B. a MUDr. I. R. po prehodnotení časovo aktuálnych lekárskeho správ a nálezov, na požiadanie krajského súdu. V záveroch posudku sa posudkoví lekári zhodli v závere, že pracovný potenciál navrhovateľky nepoklesol o viac ako 80%, čomu nasvedčuje aj skutočnosť, že navrhovateľka naďalej pracuje vo svojom pôvodnom pracovnom zaradení, na ktoré získala primerané vzdelanie. Gynekologický nález nepovažovali z posudkového hľadiska za závažný a samotná stresová inkontinencia nemá za následok vznik invalidity navrhovateľky.

Pokiaľ navrhovateľka k odvolaniu pripojila lekársku správu z 13. októbra 2008, v ktorej MUDr. J. G. vyslovil záver, že invalidný dôchodok pri súčasnom stave pacientky je

indikovaný, odvolací súd poukazuje na tú skutočnosť, že čiastočná invalidita navrhovateľky bola uznaná posudkovými lekármi z dôvodov uvedených v § 37 ods. 3 písm. b) zákona o sociálnom zabezpečení s tým, že navrhovateľka je pre dlhodobu nepriaznivý zdravotný stav schopná vykonávať doterajšie alebo iné sústavné zamestnanie len za osobitne uľahčených pracovných podmienok. O správnosti uvedeného záveru svedčí aj skutočnosť, že navrhovateľka od roku 1993 stále pracuje na pôvodnom pracovisku bez podstatnej zmeny jej zdravotného stavu.

Zdravotné ťažkosti, uvádzané v odvolaní boli posudkovému lekárovi známe a tento sa s ich obsahom aj dostatočne vysporiadal. Jednotlivé posudky vychádzajú z odborných lekárskeho nálezov a zohľadňujú aj navrhovateľkou namietané zdravotné ťažkosti, sú úplné a presvedčivé, a preto nebol daný dôvod dopĺňať dokazovanie novým vyšetrením a posúdením zdravotného stavu navrhovateľky.

Z uvedených dôvodov Najvyšší súd Slovenskej republiky odvolaniu navrhovateľky nevyhovet a rozsudok Krajského súdu v Košiciach ako vecne správny podľa § 219 OSP potvrdil.

O trovách konania rozhodol súd podľa § 250k ods. 1 OSP a účastníkom ich náhradu nepriznal, nakoľko navrhovateľka v konaní nebola úspešná, a odporkyni žiadne trovy nevznikli.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozsudku nie je prípustný riadny opravný prostriedok.

V Bratislave 16. apríla 2009

JUDr. Elena Závadská, v.r.
predsedníčka senátu

Za správnosť vyhotovenia :
Mária Kráľová